

[Krag.]

Sted nu i Henhold til det af den højtærede Socialminister udsendte Cirkulære.

Det ærede Medlem Hr. Prieme, som gentagende har haft Ordet, fremsatte den Paastand, at Venstres Ledelse havde haft Indflydelse paa Andelselskabernes Stilling, naar Talen var om Lønkrav og Arbejdsstrid. Her har det ærede Medlem Hr. Prieme dog vist vovet sig ind paa et Omraade, som han ikke har noget som helst Kendskab til, og foranlediget ved denne Udtalelse skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa disse Spørgsmaal har Venstres Ledelse aldrig haft og faar heller aldrig Indflydelse, men det ærede Medlem Hr. Priemes Paastand undskyldes naturligvis ved, at til disse Forhold kan han intet Kendskab have.

Det ærede Medlem Hr. Prieme fremsatte dernæst nogle Betragtninger om Brugsforeningsbeskatningen, som lod formode, at det ærede Medlem var af den Opfattelse, at i Henhold til dansk Lovgivning beskattes Brugsforeningerne overhovedet ikke. Det ærede Medlem blev, saa vidt jeg erindrer af det ærede Medlem Hr. Vejen, gjort opmærksom paa, at under visse Forhold bliver Brugsforeninger Genstand for Beskatning, og jeg skal yderligere oplyse for det ærede Medlem, at det er et Problem, som tidligere Venstregeringer har beskæftiget sig med og ogsaa fremsat Forslag til Løsning af, Forslag, som imidlertid paa det Tidspunkt ikke fandt Tilslutning fra andre Partiers Side. Selv om vi kan være enige om, at det er rimeligt, at dette Spørgsmaal optages til lovgivningsmæssig Løsning, er det dog et Spørgsmaal, som bereder meget stor Vanskelighed, ikke mindst med Hensyn til Fremskaffelse af det Kriterium, som skal være afgørende for, om en saadan Skatteydelse skal paalægges Brugsforeningerne eller ej. Men det er et Spørgsmaal, som vi er særdeles villige til at optage til Overvejelse, og hvis Former kan findes, som sikrer, at man kan løse dette Spørgsmaal uden at komme ind i Beskatningsregler, som rammer simpel Varefordeling mellem Personer, ja, saa er vi naturligvis meget villige til at prøve en saadan Lovgivning.

I øvrigt har jo denne Forhandling, saa kort som den har været, og saa anstrengt et Tempo, som den er ført i, givet Anledning til Drøftelse af en hel Række saare betydningsfulde Spørgsmaal baade i økonomisk og i erhvervs-mæssig Henseende, og jeg kan i og for sig beklage, at det synes, som om man vedvarende fra Regeringens Side til alle de Problemer og alle de Tanker,

der her er kommet frem, indtager et rent og skært negativt Standpunkt, hvad der jo trods den højtærede Landbrugsministers Tilsagn om Forhandlingsvillie egentlig ogsaa fandt sit Udtryk i de Udtalelser, han nu sidst fremsatte.

Jeg ved ikke, hvor man i disse Spørgsmaal egentlig har det konservative Folkeparti. Jeg ved, at dette Parti hidtil har bekendt sig til Toldforanstaltninger som den brede Vej ud af Vanskelighederne, væsentlig ogsaa saadanne Foranstaltninger, som tog rent beskæftigelsesmæssige Hensyn, men jeg ved ogsaa, at disse Foranstaltninger, formede som de blev i den sidste Toldlovgivning, saa sandelig ikke har været egnede til at rydde Vanskelighederne bort for dansk Produktion og berede de gunstigere Afsetningsmuligheder paa fremmede Markeder.

Den ærede Formand for det konservative Folkeparti har jo her igen i nogen Grad taget Afstand fra den Vej, som vi fra Venstre har anvist, Vejen, som gaar gennem at nedbringe Pristallet paa det hjemlige Marked gennem Reduktion af alle Udgifter, Priser paa alle Tjenesteydelser, Priser paa Kapital og Priser paa Arbejde, idet den ærede Formand atter her erklærede sig uden Forstaaelse af, hvad det egentlig var, Venstre mente med Tilpasning. Altsaa, denne Vej er man fra konservativ Side ængstelig for, ligesom man jo for øvrigt er en bestemt Modstander deraf fra de to Regeringspartiers Side, og derfor er det en Vej, som sikkert vil blive vanskelig farbar. Vi har erfaret dette under alle de Forsøg, vi har gjort paa at naa frem ad den Vej, og denne Forhandling har altsaa ikke øget disse Muligheder, men saa meget betydningsfuldere er det, at der fra forskellige Sider i dette høje Ting, udenfor Regeringspartierne ganske vist, er fremkommet Tanker til Løsning af Tidens Hovedproblem, som efter min Mening ikke uden videre kan afvises, og som i hvert Tilfælde maa tillægges saa megen Betydning, at de optages til en alvorlig Prøvelse, hvad jeg da ogsaa forstod, at den højtærede Landbrugsminister var villig til.

Jeg skal pege paa det ærede Medlem Hr. Korsgaards Erkendelse af, at Landbruget gennem Prisfaldet afstaar halvanden Hundrede Million Kroner aarligt til Gunst for Industrierhvervene og disses Arbejdere, og at han har erklæret sig villig til at bøde paa denne Uret ved en Forhøjelse af Priserne for Landbrugsproduktionen paa det hjemlige Marked, og endnu i Dag har det ærede Medlem Hr. Ulrich udviklet for os en anden